

Ministerium: Udenrigsministeriet
Journalnummer: Udenrigsmin., JTF j.nr. 27.B.47.c.

Senere ændringer til forskriften
Ingen

Bekendtgørelse af international konvention af 13. april 2005 til bekæmpelse af nuklear terrorisme

Efter indhentelse af Folketingets samtykke, jf. lov nr. 542 af 8. juni 2006, Lovtidende A, har Danmark i henhold til kgl. resolution af 6. marts 2007 ratificeret den i New York den 13. april 2005 vedtagne konvention til bekæmpelse af nuklear terrorisme.

Konventionen har følgende ordlyd:

**International Convention for the Suppression
of Acts of Nuclear Terrorism**

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995,

Recognizing the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

Bearing in mind the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material of 1980,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, inter alia, the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the

**International konvention til bekæmpelse af
nuklear terrorisme**

De i denne konvention deltagende stater, som

har opmærksomheden henledt på de i De Forenede Nationers pagt fastlagte mål og principper med hensyn til opretholdelsen af international fred og sikkerhed og fremme af godt naboskab og venskabelige forbindelser og samarbejde mellem staterne,

erindrer om erklæringen i anledning af De Forenede Nationers 50 års jubilæum den 24. oktober 1995,

anerkender alle staters ret til at udvikle og anvende atomenergi til fredelige formål og deres legitime interesser i de mulige fordele, der kan opnås ved fredelig anvendelse af atomenergi,

henviser til konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer fra 1980,

er dybt foruroliget over stigningen i terrorhandlinger af enhver art og udførelse overalt i verden,

erindrer om den til generalforsamlingsresolution nr. 49/60 af 9. december 1994 vedhæftede erklæring om foranstaltninger til eliminering af international terrorisme, hvori bl.a. De Forenede Nationers medlemsstater højtideligt på ny bekræfter deres utvetydige fordømmelse af alle terrorhandlinger, -fremgangsmåder og -metoder som strafbare og uberettigede, uanset hvor eller af hvem de begås, herunder sådanne, der bringer de venskabelige forbindelser mellem stater og befolkninger i fare og truer staternes territoriale integritet og sikkerhed,

bemærker, at erklæringen også opfordrede staterne til øjeblikkelig at revidere rækkevidden af de eksisterende folkeretlige bestemmelser

prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto,

Recalling also that, pursuant to General Assembly resolution 51/210, an ad hoc committee was established to elaborate, inter alia, an international convention for the suppression of acts of nuclear terrorism to supplement related existing international instruments,

Noting that acts of nuclear terrorism may result in the gravest consequences and may pose a threat to international peace and security,

Noting also that existing multilateral legal provisions do not adequately address those attacks,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Noting that the activities of military forces of States are governed by rules of international law outside of the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

vedrørende forebyggelse, undertrykkelse og afskaffelse af terrorisme af enhver art og udførelse med henblik på at sikre, at der forefindes omfattende juridiske rammer, der dækker alle sagens aspekter,

erindrer om generalforsamlingsresolution nr. 51/210 af 17. december 1996 og den dertil vedhæftede tillægserklæring til erklæringen om foranstaltninger til eliminering af international terrorisme fra 1994,

ligeledes erindrer om, at der i medfør af generalforsamlingsresolution nr. 51/210 blev nedsat en ad hoc-komité med mandat til bl.a. at udarbejde en konvention til bekæmpelse af nuklear terrorisme som supplement til eksisterende internationale instrumenter,

bemærker, at nuklear terrorisme kan få de alvorligste konsekvenser og kan udgøre en trussel mod den internationale fred og sikkerhed,

ligeledes bemærker, at eksisterende multilaterale retlige instrumenter ikke i tilstrækkelig grad sigter mod sådanne angreb,

er overbevist om, at der er et påtrængende behov for at forstærke det internationale samarbejde mellem staterne med henblik på at finde frem til og vedtage effektive og praktiske foranstaltninger til at forebygge sådanne terrorhandlinger og til at retsforfølge og straffe gerningsmændene,

bemærker, at handlinger udført af staternes militærstyrker er omfattet af internationale retsregler, der ligger uden for konventionens rammer, og at udelukkelse af visse handlinger fra konventionens anvendelsesområde ikke skal anses for en godkendelse eller lovliggørelse af ellers ulovlige handlinger og heller ikke udelukker retsforfølgning efter andre love,

er blevet enige om følgende:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. »Radioactive material« means nuclear material and other radioactive substances which contain nuclides which undergo spontaneous disintegration (a process accompanied by emission of one or more types of ionizing radiation, such as alpha-, beta-, neutron particles and gamma rays) and which may, owing to their radiological or fissile properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.

2. »Nuclear material« means plutonium, except that with isotopic concentration exceeding 80 per cent in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotope 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore residue; or any material containing one or more of the foregoing;

Whereby »uranium enriched in the isotope 235 or 233« means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature.

3. »Nuclear facility« means:

- (a) Any nuclear reactor, including reactors installed on vessels, vehicles, aircraft or space objects for use as an energy source in order to propel such vessels, vehicles, aircraft or space objects or for any other purpose;
- (b) Any plant or conveyance being used for the production, storage, processing or transport of radioactive material.

4. »Device« means:

Artikel 1

I denne konvention anvendes følgende udtryk med den angivne betydning:

1. »Radioaktivt materiale« betyder nukleart materiale og andet radioaktivt materiale, som indeholder nuklider, der undergår en spontan omdannelse (en proces, der efterfølges af udsendelse af en eller flere typer ioniserende stråling såsom alfa-, beta-, neutron- eller gammastråling), og som på grund af deres radiologiske eller spaltelige egenskaber kan forårsage død, alvorlig personskade eller betydelig tings- eller miljøskade.

2. »Nukleart materiale« betyder plutonium, bortset fra plutonium med en isotopkoncentration på mere end 80 % plutonium-238; uran-233; uran beriget i isotope 235 eller 233; uran indeholdende den naturligt forekommende blanding af isotoper bortset fra i form af malm eller residualmalm, og ethvert materiale, der indeholder et eller flere af ovennævnte materialer,

idet »uran beriget i isotope 235 eller 233« betyder uran indeholdende isotoperne 235 eller 233 eller begge i en sådan mængde, at isotopforholdet mellem summen af disse isotoper og isotope 238 er større end det naturligt forekommende forhold mellem isotope 235 og isotope 238.

3. »Nukleart anlæg« betyder:

- a) enhver atomreaktor, herunder reaktorer installeret på skibe, køretøjer, fly eller rumfartøjer, der bruges som energikilde til at drive sådanne skibe, køretøjer, fly eller rumfartøjer eller til ethvert andet formål, og
- b) ethvert anlæg eller transportsystem, der bruges ved produktion, opbevaring, forarbejdning eller transport af radioaktivt materiale.

4. »Anordning« betyder:

- (a) Any nuclear explosive device; or
- (b) Any radioactive material dispersal or radiation-emitting device which may, owing to its radiological properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.

5. »State or government facility« includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of a Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

6. »Military forces of a State« means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

- (a) Possesses radioactive material or makes or possesses a device:
 - (i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or
 - (ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment;
- (b) Uses in any way radioactive material or a device, or uses or damages a nuclear facility in a manner which releases or risks the release of radioactive material:

- a) enhver eksplosiv nuklear anordning, eller
- b) enhver anordning, der kan sprede radioaktivt materiale eller udsende radioaktiv stråling, og som på grund af sine radiologiske egenskaber kan forårsage død, alvorlig personskade eller betydelig tings- eller miljøskade.

5. »Stats- eller regeringsfacilitet« omfatter ethvert permanent eller midlertidigt anlæg eller transportmiddel, der anvendes eller er optaget af statsrepræsentanter, medlemmer af regering, lovgivningsmagt eller retsvæsen eller af embedsmænd eller medarbejdere ansat af en stat eller en anden offentlig myndighed eller enhed eller af medarbejdere eller embedsmænd ansat ved en mellemstatslig organisation i forbindelse med deres tjenstlige hverv.

6. »En stats militærstyrker« betyder en stats væbnede styrker, der er organiseret, uddannet og udstyret i henhold til statens egen lovgivning med nationalt forsvar eller sikkerhed som det primære formål, samt personer, der fungerer som støtte for disse væbnede styrker, og som står under deres formelle kommando, styring og ansvar.

Artikel 2

1. Enhver person begår en forbrydelse i denne konventions forstand, hvis den pågældende uberettiget og forsætligt:

- a) er i besiddelse af radioaktivt materiale eller fremstiller eller er i besiddelse af en anordning:
 - i) med forsæt til at forårsage død eller alvorlig personskade, eller
 - ii) med forsæt til at forårsage betydelig tings- eller miljøskade.
- b) på nogen måde anvender radioaktivt materiale eller en anordning eller anvender eller beskadiger et nukleart anlæg på en måde, som medfører eller risikerer at medføre udslip af radioaktivt materiale:

- (i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or
- (ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment; or
- (iii) With the intent to compel a natural or legal person, an international organization or a State to do or refrain from doing an act.

2. Any person also commits an offence if that person:

- (a) Threatens, under circumstances which indicate the credibility of the threat, to commit an offence as set forth in paragraph 1 (b) of the present article; or
- (b) Demands unlawfully and intentionally radioactive material, a device or a nuclear facility by threat, under circumstances which indicate the credibility of the threat, or by use of force.

3. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article.

4. Any person also commits an offence if that person:

- (a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or
- (b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or
- (c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

- i) med forsæt til at forårsage død eller alvorlig personskade, eller
- ii) med forsæt til at forårsage betydelig tings- eller miljøskade, eller
- iii) med forsæt til at tvinge en fysisk eller juridisk person, en international organisation eller en stat til at foretage eller undlade at foretage en handling.

2. En person begår ligeledes en forbrydelse, hvis den pågældende:

- a) truer - under omstændigheder, der indikerer truslens troværdighed - med at begå en forbrydelse som anført i stk. 1 b), eller
- b) uberettiget og forsætligt ved trussel - under omstændigheder, der indikerer truslens troværdighed - eller ved brug af magt fremsætter krav om radioaktivt materiale, en anordning eller et nukleart anlæg.

3. Enhver person begår ligeledes en forbrydelse, hvis den pågældende forsøger at begå en forbrydelse som anført i stk. 1.

4. Enhver person begår ligeledes en forbrydelse, hvis den pågældende:

- a) medvirker til en forbrydelse som anført i stk. 1, 2 eller 3, eller
- b) organiserer eller pålægger andre at begå en forbrydelse som anført i stk. 1, 2 eller 3, eller
- c) på anden måde medvirker til, at en gruppe personer, der handler med et fælles formål, begår en eller flere forbrydelser som anført i stk. 1, 2 eller 3. En sådan medvirken skal være forsætlig og skal enten foretages i den hensigt at fremme gruppens generelle kriminelle virksomhed eller formål eller foretages med viden om, at gruppen har til hensigt at begå den eller de pågældende forbrydelser.

Artikel 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 9, paragraph 1 or 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 7, 12, 14, 15, 16 and 17 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.
2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.
3. The provisions of paragraph 2 of the present article shall not be interpreted as condoning or making lawful otherwise unlawful acts, or precluding prosecution under other laws.
4. This Convention does not address, nor can it be interpreted as addressing, in any way, the issue of the legality of the use or threat of use of nuclear weapons by States.

Article 5

- Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:
- (a) To establish as criminal offences under its national law the offences set forth in article 2;

Denne konvention finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor forbrydelsen er begået inden for en enkelt stat, hvori den formodede gerningsmand samt ofrene er statsborgere, på hvis område den formodede gerningsmand befinder sig, og ingen anden stat har grundlag for i henhold til artikel 9, stk. 1 eller 2, at udøve jurisdiktion, idet dog bestemmelserne i artikel 7, 12, 14, 15, 16 og 17 skal gælde, hvor det er relevant.

Artikel 4

1. Intet i denne konvention skal påvirke staternes og enkeltpersoners øvrige rettigheder, forpligtelser og ansvar i henhold til folkeretten, især formålene og principperne for De Forenede Nationers pagt og den humanitære folkeret.
2. Denne konvention gælder ikke for væbnede styrkers aktiviteter under en væbnet konflikt, sådan som disse udtryk forstås efter den humanitære folkeret, som gælder derfor, eller for aktiviteter foretaget af en stats militærstyrker under udøvelse af deres officielle hverv, for så vidt andre bestemmelser i folkeretten gælder derfor.
3. Bestemmelserne i stk. 2 skal ikke fortolkes som en godkendelse eller lovliggørelse af ellers ulovlige handlinger eller som en udelukkelse af retsforfølgning efter anden lovgivning.
4. Denne konvention beskæftiger sig ikke på nogen måde med spørgsmålet om lovligheden af stater brug eller trussel om brug af atomvåben og kan ikke fortolkes således.

Artikel 5

- Hver kontraherende stat skal vedtage sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige:
- a) for at fastsætte, at det er en strafbar handling i henhold til national ret at handle som nævnt i artikel 2,

- (b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of these offences.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 7

1. States Parties shall cooperate by:
 - (a) Taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their national law, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission within or outside their territories of the offences set forth in article 2, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or knowingly provide technical assistance or information or engage in the perpetration of those offences;
 - (b) Exchanging accurate and verified information in accordance with their national law and in the manner and subject to the conditions specified herein, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to detect, prevent, suppress and investigate the offences set forth in article 2 and also in order to institute criminal proceedings

- b) for at fastsætte passende straffe for sådanne forbrydelser under hensyntagen til deres alvorlige karakter.

Artikel 6

Hver kontraherende stat skal vedtage sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige, herunder efter behov national lovgivning, for at sikre, at strafbare handlinger inden for denne konventions rammer, især hvis de er beregnet eller egnet til at fremkalde en terrortilstand blandt den brede befolkning eller hos en gruppe personer eller bestemte personer, ikke under nogen omstændigheder er berettiget af politiske, filosofiske, ideologiske, racemæssige, etniske, religiøse eller andre lignende grunde, og at de straffes i overensstemmelse med deres alvorlige karakter.

Artikel 7

1. De kontraherende stater skal samarbejde ved:
 - a) at træffe alle praktisk gennemførlige foranstaltninger, herunder om nødvendigt tilpasning af deres nationale lovgivning, for at forebygge og modvirke, at der på deres respektive områder træffes forberedelser til at begå sådanne forbrydelser som anført i artikel 2 inden for eller uden for deres områder, herunder foranstaltninger til at forbyde, at der på deres områder udøves ulovlig virksomhed af personer, grupper og organisationer, der opmuntrer til, anstifter, organiserer, bevidst finansierer eller bevidst yder teknisk bistand eller oplysninger eller deltager i gennemførelsen af disse forbrydelser,
 - b) at udveksle nøjagtige og efterprøvede oplysninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning på den heri anførte måde og under de heri anførte betingelser samt at samordne administrative og andre foranstaltninger, der er truffet med henblik på at opdage, forebygge, bekæmpe og efterforske de i artikel 2 nævnte forbrydelser, og med henblik på at indlede

against persons alleged to have committed those crimes. In particular, a State Party shall take appropriate measures in order to inform without delay the other States referred to in article 9 in respect of the commission of the offences set forth in article 2 as well as preparations to commit such offences about which it has learned, and also to inform, where appropriate, international organizations.

2. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected.

3. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material.

4. States Parties shall inform the Secretary-General of the United Nations of their competent authorities and liaison points responsible for sending and receiving the information referred to in the present article. The Secretary-General of the United Nations shall communicate such information regarding competent authorities and liaison points to all States Parties and the International Atomic Energy Agency. Such authorities and liaison points must be accessible on a continuous basis.

Article 8

retsfølgning af personer, der formodes at have begået disse forbrydelser. En kontraherende stat skal især træffe passende foranstaltninger til uden ophold at informere de øvrige i artikel 9 nævnte stater om, at der er begået en af de i artikel 2 anførte forbrydelser samt om forberedelser til at begå sådanne forbrydelser, som staten har fået kendskab til, og ligeledes om nødvendigt til at informere internationale organisationer.

2. De kontraherende stater skal træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning til at beskytte fortroligheden af alle oplysninger, som de modtager i fortrolighed fra en anden kontraherende stat i kraft af bestemmelserne i denne konvention eller gennem deltagelse i en aktivitet udført til gennemførelse af denne konvention. Hvis de kontraherende stater i fortrolighed leverer oplysninger til internationale organisationer, skal der tages skridt til at sikre, at fortroligheden af sådanne oplysninger beskyttes.

3. De kontraherende stater er ikke forpligtet af konventionen til at levere oplysninger, som de ikke i henhold til national lovgivning har tilladelse til at videregive, eller som ville bringe den pågældende stats sikkerhed eller den fysiske beskyttelse af nukleart materiale i fare.

4. De kontraherende stater skal underrette De Forenede Nationers generalsekretær om deres kompetente myndigheder og forbindelseskontorer, der er ansvarlige for at sende og modtage de i denne artikel nævnte oplysninger. De Forenede Nationers generalsekretær skal videregive disse oplysninger vedrørende kompetente myndigheder og forbindelseskontorer til alle kontraherende stater og til Det Internationale Atomenergiagentur. Disse myndigheder og forbindelseskontorer skal være tilgængelige til enhver tid.

Artikel 8

For purposes of preventing offences under this Convention, States Parties shall make every effort to adopt appropriate measures to ensure the protection of radioactive material, taking into account relevant recommendations and functions of the International Atomic Energy Agency.

Article 9

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State; or
- (b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or
- (c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

- (a) The offence is committed against a national of that State; or
- (b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or
- (c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or
- (d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or
- (e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

Med henblik på at forebygge forbrydelser efter denne konvention skal de kontraherende stater gøre deres yderste for at vedtage passende foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af radioaktivt materiale under hensyntagen til Det Internationale Atomenergiagenturs relevante anbefalinger og funktioner.

Artikel 9

1. Hver kontraherende stat skal træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at den har straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 anførte forbrydelser, når:

- a) forbrydelsen begås på den pågældende stats område, eller
- b) forbrydelsen begås ombord på et fartøj, der sejler under den pågældende stats flag, eller i et fly, der er registreret efter den pågældende stats lovgivning på det tidspunkt, hvor forbrydelsen begås, eller
- c) forbrydelsen begås af en statsborger fra den pågældende stat.

2. En kontraherende stat kan ligeledes sikre, at den har straffemyndighed med hensyn til en sådan forbrydelse, når:

- a) forbrydelsen begås mod en statsborger fra den pågældende stat, eller
- b) forbrydelsen begås mod stats- eller regeringsfaciliteter i udlandet tilhørende den pågældende stat, herunder en af den pågældende stats ambassader eller andre diplomatiske eller konsulære lokaler; eller
- c) forbrydelsen begås af en statsløs person, som har fast bopæl på den pågældende stats område, eller
- d) forbrydelsen begås i et forsøg på at tvinge den pågældende stat til at foretage eller undlade at foretage en bestemt handling, eller
- e) forbrydelsen begås ombord på et fly, der drives af den pågældende stats regeringsmyndigheder.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established under its national law in accordance with paragraph 2 of the present article. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of the present article.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its national law.

Article 10

1. Upon receiving information that an offence set forth in article 2 has been committed or is being committed in the territory of a State Party or that a person who has committed or who is alleged to have committed such an offence may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its national law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its national law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Efter ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse af konventionen skal enhver kontraherende stat underrette De Forenede Nationers generalsekretær om den straffemyndighed, den har efter sin nationale lovgivning i overensstemmelse med stk. 2. I tilfælde af ændringer skal den pågældende kontraherende stat omgående underrette generalsekretæren herom.

4. Hver kontraherende stat skal ligeledes træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at den har straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 anførte forbrydelser i tilfælde, hvor den formodede gerningsmand befinder sig på statens område, og den ikke udleverer den pågældende til nogen af de kontraherende stater, der har straffemyndighed i overensstemmelse med stk. 1 eller 2.

5. Denne konvention udelukker ikke udøvelse af straffemyndighed etableret af en kontraherende stat i overensstemmelse med national lovgivning.

Artikel 10

1. Når en kontraherende stat har modtaget meddelelse om, at der er begået eller er ved at blive begået en forbrydelse som anført i artikel 2 på dens område, eller at en person, der har begået eller formodes at have begået en sådan forbrydelse, måske befinder sig på dens område, skal den pågældende stat i overensstemmelse med sin lovgivning træffe de foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at efterforske oplysningerne i meddelelsen.

2. Når betingelserne herfor er til stede, skal den kontraherende stat, på hvis område gerningsmanden eller den formodede gerningsmand befinder sig, i overensstemmelse med sin lovgivning træffe passende foranstaltninger for at sikre den pågældendes tilstedeværelse med henblik på retsforfølgning eller udlevering.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 of the present article are being taken shall be entitled:

- (a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;
- (b) To be visited by a representative of that State;
- (c) To be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 of the present article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of the present article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 9, paragraph 1 (c) or 2 (c), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that that person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 of the present article shall promptly inform the said States Parties of its findings and

3. Enhver person, over for hvem de i stk. 2 nævnte foranstaltninger træffes, har ret til:

- a) uden ophold at komme i forbindelse med den nærmeste relevante repræsentant for den stat, hvori den pågældende er statsborger, eller som af andre grunde er beføjet til at beskytte den pågældendes rettigheder, eller, hvis han er statsløs, den stat på hvis område han har fast bopæl,
- b) at modtage besøg af en repræsentant for den pågældende stat, og
- c) at blive oplyst om sine rettigheder i henhold til a) og b).

4. De i stk. 3 nævnte rettigheder skal udøves i overensstemmelse med gældende love og bestemmelser i den stat, på hvis område gerningsmanden eller den formodede gerningsmand befinder sig, dog under forudsætning af at de pågældende love og bestemmelser i fuldt omfang gør det muligt at tilgodese formålet med de rettigheder, der tilstås i medfør af stk. 3.

5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 er uden præjudice for den ret, som enhver kontraherende stat, der har krav på at udøve jurisdiktion i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1 c) eller 2 d), har til at anmode Den Internationale Røde Kors-Komité om at sætte sig i forbindelse med og besøge den formodede gerningsmand.

6. Når en kontraherende stat i medfør af denne artikel har taget en person i forvaring, skal den omgående direkte eller gennem De Forenede Nationers generalsekretær underrette de kontraherende stater, der har straffemyndighed i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1 og 2, samt, hvis den anser det for tilrådeligt, alle andre interesserede kontraherende stater om, at den pågældende person er taget i forvaring, og om de omstændigheder, der ligger til grund for den pågældende persons tilbageholdelse. Den stat, der iværksætter den i stk. 1 forudsette efterforskning, skal omgående give meddelelse om udfaldet deraf til de pågældende

shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 11

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 9 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its national law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1 of the present article.

Article 12

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Article 13

kontraherende stater samt tilkendegive, hvorvidt den agter at udøve straffemyndighed.

Artikel 11

1. Den kontraherende stat, på hvis område den formodede gerningsmand befinder sig, skal i de tilfælde, hvor artikel 9 finder anvendelse, hvis ikke staten udleverer ham, uden nogen som helst undtagelse, og uanset om forbrydelsen er begået på statens område eller ej, uden ugrundet ophold overgive sagen til sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning i overensstemmelse med sin egen lovgivning. Disse myndigheder skal træffe deres afgørelse efter samme retningslinjer, som i henhold til statens lovgivning anvendes ved enhver anden forbrydelse af alvorlig karakter.

2. Hvis en kontraherende stat efter sin egen lovgivning kun må udlevere eller på anden vis overgive en af sine statsborgere på den betingelse, at personen sendes tilbage til den pågældende stat for at afsone den straf, der er resultatet af retsforfølgningen, som anmodningen om udlevering eller overgivelse angår, og denne stat samt den stat, der anmoder om udlevering af personen, er enige om denne betingelse og andre betingelser, som de måtte finde passende, er en sådan betinget udlevering eller overgivelse tilstrækkelig til at opfylde den i stk. 1 nævnte forpligtelse.

Artikel 12

Enhver person, der tages i forvaring, eller over for hvem der træffes andre foranstaltninger, eller som retsforfølges i henhold til denne konvention, skal sikres en retfærdig behandling, herunder nyde alle de rettigheder og garantier, som er fastsat i lovgivningen i den stat, hvor den pågældende befinder sig, og i gældende bestemmelser i folkeretten, herunder dennes bestemmelser om menneskerettigheder.

Artikel 13

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 14

1. De i artikel 2 nævnte forbrydelser skal i enhver udleveringstraktat mellem de kontraherende stater, som er indgået, før denne konvention træder i kraft, anses for omfattet af de forbrydelser, der ifølge en sådan traktat kan medføre udlevering. De kontraherende stater forpligter sig til i enhver udleveringstraktat, de efterfølgende indgår med hinanden, at optage forbrydelserne blandt de forbrydelser, der kan medføre udlevering.

2. Hvis en kontraherende stat, som kun foretager udlevering på grundlag af en traktat herom, modtager en anmodning om udlevering fra en anden kontraherende stat, med hvilken den ikke har indgået en udleveringstraktat, kan den anmodede stat betragte denne konvention som det retlige grundlag for udlevering med hensyn til de i artikel 2 nævnte forbrydelser. For udleveringen gælder i øvrigt de bestemmelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.

3. Kontraherende stater, som ikke gør udlevering betinget af, at der består en traktat herom, skal gensidigt anse de i artikel 2 nævnte forbrydelser som forbrydelser, der kan medføre udlevering i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.

4. For så vidt angår udlevering mellem de kontraherende stater skal de i artikel 2 nævnte forbrydelser om nødvendigt anses som begået ikke blot der, hvor de fandt sted, men også på de staters område, som har straffemyndighed ifølge artikel 9, stk. 1 og 2.

5. Bestemmelserne i samtlige traktater og aftaler om udlevering mellem kontraherende stater vedrørende de i artikel 2 nævnte forbrydelser skal anses for ændret i forholdet mellem de kontraherende stater i det omfang, sådanne bestemmelser er uforenelige med denne konvention.

Artikel 14

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their national law.

Article 15

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 16

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

1. De kontraherende stater skal yde hinanden størst mulig bistand i forbindelse med efterforskning, retsforfølgning eller udlevering i anledning af de i artikel 2 nævnte forbrydelser, herunder bistand til at fremskaffe det for dem foreliggende bevismateriale, som er nødvendigt for retssagen.

2. De kontraherende stater skal opfylde deres forpligtelser i medfør af stk. 1 i overensstemmelse med de traktater eller andre aftaler om retshjælp, de måtte have indgået indbyrdes. I mangel af sådanne traktater eller aftaler skal de kontraherende stater yde hinanden bistand i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Artikel 15

For så vidt angår udlevering eller retshjælp skal ingen af de i artikel 2 nævnte forbrydelser anses for en politisk forbrydelse eller for en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller for en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver. En anmodning om udlevering eller retshjælp på grundlag af en sådan forbrydelse kan derfor ikke afvises alene med den begrundelse, at den angår en politisk forbrydelse eller en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver.

Artikel 16

Intet i denne konvention skal fortolkes som forpligtende til udlevering eller retshjælp, hvis den stat, over for hvilken en anmodning er fremsat, har vægtige grunde til at antage, at anmodningen om udlevering for en af de i artikel 2 anførte forbrydelser eller om retshjælp vedrørende sådanne forbrydelser er fremsat med det formål at tiltale eller straffe en person på grund af dennes race, religion, nationalitet, etniske oprindelse eller politiske overbevisning, eller at imødekommelse af anmodningen kunne skade den pågældendes stilling af nogen af disse grunde.

Article 17

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

- (a) The person freely gives his or her informed consent; and
- (b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

- (a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;
- (b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;
- (c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
- (d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present

Artikel 17

1. En person, der tilbageholdes eller afsoner en straf på en kontraherende stats område, og hvis personlige fremmøde en anden kontraherende stat anmoder om med henblik på vidneforklaring, identifikation eller anden bistand i forbindelse med fremskaffelse af bevismateriale til efterforskning eller retsforfølgning af forbrydelser i medfør af denne konvention, kan overføres, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pågældende giver frivilligt sit informerede samtykke dertil, og
- b) de kompetente myndigheder i begge stater er enige derom med forbehold af de betingelser, som disse stater måtte finde passende.

2. I overensstemmelse med denne artikel:

- a) skal den stat, hvortil den pågældende overføres, have tilladelse og være forpligtet til at holde den overførte person i forvaring, medmindre den stat, hvorfra den pågældende blev overført, anmoder om eller giver tilladelse til andet,
- b) skal den stat, hvortil den pågældende overføres, uden ophold opfylde sin forpligtelse til at sende personen tilbage til forvaring i den stat, hvorfra den pågældende blev overført, som aftalt på forhånd eller på anden vis af begge stater kompetente myndigheder,
- c) må den stat, hvortil den pågældende overføres, ikke kræve, at den stat, hvorfra den pågældende blev overført, skal indlede en udleveringssag for at få personen sendt tilbage,
- d) skal den overførte person have den tid, der er tilbragt i varetægt i den stat, hvortil den pågældende blev overført, fradraget i afsoningen af den straf, som afsones i den stat, hvorfra den pågældende blev overført.

3. Medmindre den kontraherende stat, hvorfra en person skal overføres i overensstemmelse med

article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 18

1. Upon seizing or otherwise taking control of radioactive material, devices or nuclear facilities, following the commission of an offence set forth in article 2, the State Party in possession of such items shall:

- (a) Take steps to render harmless the radioactive material, device or nuclear facility;
- (b) Ensure that any nuclear material is held in accordance with applicable International Atomic Energy Agency safeguards; and
- (c) Have regard to physical protection recommendations and health and safety standards published by the International Atomic Energy Agency.

2. Upon the completion of any proceedings connected with an offence set forth in article 2, or sooner if required by international law, any radioactive material, device or nuclear facility shall be returned, after consultations (in particular, regarding modalities of return and storage) with the States Parties concerned to the State Party to which it belongs, to the State Party of which the natural or legal person owning such radioactive material, device or facility is a national or resident, or to the State Party from whose territory it was stolen or otherwise unlawfully obtained.

3. (a) Where a State Party is prohibited by national or international law from returning or accepting such

denne artikel, er enig deri, må den pågældende person uanset nationalitet ikke retsforfølges, tilbageholdes eller underkastes nogen anden indskrænkning i sin personlige frihed i den stat, som den pågældende overføres til, for handlinger eller på grundlag af straffedomme fra tiden før den pågældendes afrejse fra den stat, hvorfra overførelsen sker.

Artikel 18

1. Efter at have beslaglagt eller på anden måde taget kontrol over radioaktivt materiale, anordninger eller nukleare anlæg, efter at der er begået en forbrydelse som anført i artikel 2, skal den kontraherende stat, der er i besiddelse deraf:

- a) tage skridt til at uskadeliggøre det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg,
- b) sikre, at alle nukleare materialer opbevares i overensstemmelse med de relevante sikkerhedsforskrifter fra Det Internationale Atomenergiagentur, og
- c) tage hensyn til de fysiske beskyttelses anbefalinger og sundheds- og sikkerhedsstandarder, som Det Internationale Atomenergiagentur har offentliggjort.

2. Ved afslutningen af retsforfølgning i forbindelse med en i artikel 2 anført forbrydelse eller tidligere, hvis dette kræves efter folkeretten, skal det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg efter samråd (især vedrørende returnerings- og opbevaringsforhold) med de berørte kontraherende stater returneres til ejerstaten, til den kontraherende stat, hvor den fysiske eller juridiske person, der ejer det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg, er statsborger eller har bopæl, eller til den kontraherende stat, fra hvis område det er blevet stjålet eller på anden måde anskaffet ulovligt.

3. a) Hvor en kontraherende stat i medfør af national lovgivning eller folkeretten er forhindret i at

radioactive material, device or nuclear facility or where the States Parties concerned so agree, subject to paragraph 3 (b) of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities shall continue to take the steps described in paragraph 1 of the present article; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes;

- (b) Where it is not lawful for the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities to possess them, that State shall ensure that they are placed as soon as possible in the possession of a State for which such possession is lawful and which, where appropriate, has provided assurances consistent with the requirements of paragraph 1 of the present article in consultation with that State, for the purpose of rendering it harmless; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes.

4. If the radioactive material, devices or nuclear facilities referred to in paragraphs 1 and 2 of the present article do not belong to any of the States Parties or to a national or resident of a State Party or was not stolen or otherwise unlawfully obtained from the territory of a State Party, or if no State is willing to receive such items pursuant to paragraph 3 of the present article, a separate decision concerning its disposition shall, subject to paragraph 3 (b) of the present article, be taken after consultations between the States concerned and any relevant international organizations.

returnere eller tage imod det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg, eller hvis de pågældende kontraherende stater aftaler det, dog med forbehold for stk. 3 b), skal den kontraherende stat, der er i besiddelse af det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg, fortsætte med at tage de i stk. 1 beskrevne skridt, idet det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg kun må bruges til fredelige formål.

- b) Hvis det ikke er lovligt for den kontraherende stat, der er i besiddelse af det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg, at være i besiddelse deraf, skal denne stat sørge for, at de snarest muligt anbringes hos en stat, der lovligt kan være i besiddelse deraf, og som, hvor det findes passende, i samråd med denne stat har givet tilsagn om uskadeliggørelse deraf i overensstemmelse med kravene i stk. 1, idet det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg kun må bruges til fredelige formål.

4. Hvis det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg, der er nævnt i stk. 1 og 2, ikke tilhører nogen af de kontraherende stater eller en statsborger eller person med fast bopæl i en kontraherende stat eller ikke var stjålet eller på anden måde anskaffet ulovligt fra en kontraherende stats område, eller hvis ingen stat er villig til at modtage det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg i medfør af stk. 3, skal der, med forbehold af stk. 3 b), træffes en separat beslutning vedrørende anbringelsen deraf efter samråd mellem de berørte stater og relevante internationale organisationer.

5. For the purposes of paragraphs 1, 2, 3 and 4 of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, device or nuclear facility may request the assistance and cooperation of other States Parties, in particular the States Parties concerned, and any relevant international organizations, in particular the International Atomic Energy Agency. States Parties and the relevant international organizations are encouraged to provide assistance pursuant to this paragraph to the maximum extent possible.

6. The States Parties involved in the disposition or retention of the radioactive material, device or nuclear facility pursuant to the present article shall inform the Director General of the International Atomic Energy Agency of the manner in which such an item was disposed of or retained. The Director General of the International Atomic Energy Agency shall transmit the information to the other States Parties.

7. In the event of any dissemination in connection with an offence set forth in article 2, nothing in the present article shall affect in any way the rules of international law governing liability for nuclear damage, or other rules of international law.

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

States Parties shall conduct consultations with one another directly or through the Secretary-

5. I overensstemmelse med stk. 1, 2, 3 og 4 kan den kontraherende stat, der er i besiddelse af det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg, anmode om bistand og samarbejde fra andre kontraherende stater, særligt de berørte kontraherende stater, og relevante internationale organisationer, særligt Det Internationale Atomenergiagentur. De kontraherende stater og de relevante internationale organisationer opfordres til i videst muligt omfang at yde bistand ifølge denne bestemmelse.

6. De kontraherende stater, der ifølge denne artikel er involveret i anbringelse eller tilbageholdelse af det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg, skal give Det Internationale Atomenergiagents generaldirektør meddelelse om den måde, hvorpå det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg er blevet anbragt eller tilbageholdt. Det Internationale Atomenergiagents generaldirektør skal videregive oplysningerne til de øvrige kontraherende stater.

7. Intet i denne artikel skal i tilfælde af spredning i forbindelse med en forbrydelse som anført i artikel 2 på nogen måde berøre folkerettens regler vedrørende ansvar for atomskader eller andre folkeretlige regler.

Artikel 19

Den kontraherende stat, hvor en formodet gerningsmand retsforfølges, skal i overensstemmelse med sin lovgivning eller gældende regler give underretning om sagens endelige udfald til De Forenede Nationers generalsekretær, som skal videresende oplysningerne til de øvrige kontraherende stater.

Artikel 20

De kontraherende stater skal rådføre sig med hinanden direkte eller gennem De Forenede

General of the United Nations, with the assistance of international organizations as necessary, to ensure effective implementation of this Convention.

Article 21

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its national law.

Article 23

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months of the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the present article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

Nationers generalsekretær, om nødvendigt med bistand fra internationale organisationer, for at sikre effektiv gennemførelse af denne konvention.

Artikel 21

De kontraherende stater skal opfylde deres forpligtelser i henhold til denne konvention på en måde, der er forenelig med principperne om staternes suveræne lighed og territoriale integritet samt om ikke-indblanding i andre staters indre anliggender.

Artikel 22

Intet i denne konvention berettiger en kontraherende stat til på en anden kontraherende stats område at påtage sig udøvelse af straffemyndighed og udførelse af funktioner, der udelukkende er forbeholdt myndighederne i denne anden kontraherende stat ifølge dens lovgivning.

Artikel 23

1. Enhver uoverensstemmelse mellem to eller flere kontraherende stater om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, der ikke inden for en rimelig tid kan afgøres ved forhandling, skal efter en af disse staters anmodning henvises til voldgift. Såfremt der ikke inden for seks måneder fra datoen for anmodningen om voldgift kan opnås enighed mellem parterne om voldgiftsrettens sammensætning, kan hver af parterne henvise tvisten til Den Internationale Domstol ved en anmodning herom i overensstemmelse med domstolens statutter.

2. Hver stat kan på tidspunktet for undertegnelse, ratifikation, accept eller godkendelse af denne konvention eller tiltrædelse heraf erklære, at den ikke anser sig for bundet af bestemmelsen i stk. 1. De øvrige kontraherende stater skal ikke være bundet af stk. 1 over for en kontraherende stat, der har taget et sådant forbehold.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of the present article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

1. This Convention shall be open for signature by all States from 14 September 2005 until 31 December 2006 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 25

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 26

1. A State Party may propose an amendment to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary, who circulates it immediately to all States Parties.

3. Enhver stat, der har taget forbehold i medfør af stk. 2, kan når som helst trække dette forbehold tilbage ved meddelelse herom til De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 24

1. Denne konvention er åben for undertegnelse af alle stater fra den 14. september 2005 til den 31. december 2006 i De Forenede Nationers hovedsæde i New York.

2. Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

3. Denne konvention er åben for tiltrædelse af enhver stat. Tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 25

1. Denne konvention træder i kraft den 30. dag efter datoen for deponeringen af det 22. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument hos De Forenede Nationers generalsekretær.

2. For hver stat, der ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder konventionen efter deponeringen af det 22. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder konventionen i kraft på den 30. dag efter at den pågældende stat har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 26

1. En kontraherende stat kan foreslå ændringer til konventionen. Den foreslåede ændring skal indgives til depositaren, som omgående rundsender den til alle kontraherende stater.

2. If the majority of the States Parties request the depositary to convene a conference to consider the proposed amendments, the depositary shall invite all States Parties to attend such a conference to begin no sooner than three months after the invitations are issued.

3. The conference shall make every effort to ensure amendments are adopted by consensus. Should this not be possible, amendments shall be adopted by a two-thirds majority of all States Parties. Any amendment adopted at the conference shall be promptly circulated by the depositary to all States Parties.

4. The amendment adopted pursuant to paragraph 3 of the present article shall enter into force for each State Party that deposits its instrument of ratification, acceptance, accession or approval of the amendment on the thirtieth day after the date on which two thirds of the States Parties have deposited their relevant instrument. Thereafter, the amendment shall enter into force for any State Party on the thirtieth day after the date on which that State deposits its relevant instrument.

Article 27

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the

2. Hvis flertallet af de kontraherende stater anmoder depositaren om at indkalde en konference til behandling af de foreslåede ændringer, skal depositaren indbyde alle kontraherende stater til at deltage i en sådan konference, som tidligst må starte tre måneder efter, at indbydelserne er sendt ud.

3. Konferencens deltagere skal gøre deres yderste for at sikre, at ændringerne vedtages ved konsensus. Hvis dette ikke er muligt, kan ændringerne vedtages med et flertal på 2/3 af alle de kontraherende stater. Enhver ændring vedtaget på konferencen skal omgående rundsendes af depositaren til alle kontraherende stater.

4. Ændringer vedtaget i henhold til stk. 3 træder i kraft for hver kontraherende stat, der deponerer sit ratifikations-, accept-, tiltrædelses- eller godkendelsesinstrument vedrørende ændringen, på den 30. dag efter den dato, hvor 2/3 af de kontraherende stater har deponeret deres relevante instrument. Derefter træder ændringen i kraft for en kontraherende stat på den 30. dag efter den dato, hvor den pågældende stat deponerer sit relevante instrument.

Artikel 27

1. Enhver kontraherende stat kan opsig denne konvention ved skriftlig meddelelse derom til De Forenede Nationers generalsekretær.

2. Opsigelsen træder i kraft ét år efter den dato, hvor De Forenede Nationers generalsekretær modtager meddelelsen.

Artikel 28

Originaleksemplaret af denne konvention, hvor den arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekst har samme gyldighed, skal deponeres hos De Forenede Nationers

United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

generalsekretær, der skal fremsende bekræftede kopier heraf til alle stater.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 14 September 2005.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der har behørig fuldmagt dertil fra deres respektive regeringer, underskrevet denne konvention, der er åbnet for undertegnelse i De Forenede Nationers hovedsæde i New York den 14. september 2005.

Konventionen trådte i medfør af artikel 25 i kraft den 7. juli 2007.

Danmarks ratifikationsinstrument blev deponeret hos De Forenede Nationers generalsekretær den 20. marts 2007. I forbindelse med ratifikationen blev der afgivet territorial erklæring om, at konventionen indtil videre ikke finder anvendelse på Færøerne og i Grønland.

Oplysning om andre landes tiltrædelse m.v. kan fås hos De Forenede Nationer på adressen: <http://untreaty.un.org>.

Udenrigsministeriet, den 26. juni 2008

PER STIG MØLLER